

สร้างอนาคตด้วยการวางแผนลงทุน
(Investment Planning)

ความสำคัญของการวางแผนเพื่อการลงทุนกับการวางแผนทางการเงิน

คนเรามักจะวาดหวังถึงอนาคตที่ดีกว่า และต้องการปัจจัยต่างๆ มาเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์แบบขึ้น ไม่ว่าจะที่บ้าน รถ แผนการศึกษาของบุตร หรือแม้แต่ชีวิตหลังเกษียณที่มีคุณภาพ แต่การจะได้มาซึ่งเงินก้อนตามจำนวนที่ต้องการนั้น ต้องอาศัยการวางแผนการเงินให้รัดกุม และมีการบริหารจัดการที่ดี เพราะล่ำฟั่งแค่เงินสะสมเพียงอย่างเดียวอาจยังไม่พอ จะต้องมีการนำเงินก้อนนี้ไปลงทุนให้งอกเงยออกมา เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

เมื่อคุณมีเป้าหมายทางการเงินที่มีทิศทางชัดเจนแล้ว คุณต้องเริ่มพิจารณาว่าปัจจุบันนี้มีเงินเริ่มต้นอยู่เป็นจำนวนเท่าใด จากนั้นจึงวางแผนว่าจะนำเงินก้อนนี้ไปลงทุนในลักษณะไหนถึงจะได้ผลตอบแทนที่ทำให้เงินก้อนนี้เพิ่มค่าขึ้นจนเท่ากับจำนวนเงินที่ต้องการในระยะเวลาที่ตั้งเป้าหมายไว้

Time Value of Money

ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาคิดรวมด้วยเสมอเมื่อจะวางแผนการลงทุนคือ เรื่องค่าของเงินในแต่ละช่วงเวลา เพราะการตัดสินใจที่จะลงทุนในปัจจุบันนั้น ผลตอบแทนต่างๆจะเป็นไปตามที่เราคาดหวังหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการคาดการณ์การลงทุนในอนาคตว่าจะเป็นไปได้มากหรือเปล่านั้น เราจำเป็นต้องเปรียบเทียบค่าของเงินในจำนวนเท่ากันในช่วงระยะเวลาที่ต่างกัน โดยตัวแปรที่จะทำให้ค่าของเงินต่างกันนั้น คืออัตราดอกเบี้ยทบต้นที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจ

ก่อนจะตัดสินใจทำการลงทุนใดๆ ข้อเท็จจริงที่ควรตระหนักเกี่ยวกับค่าของเงินคือ ในจำนวนเงินที่เท่ากัน ถือว่าเงินที่มีอยู่ในมือวันนี้มีค่ากว่าเงินจำนวนเดียวกันในอนาคต เพราะสามารถนำเงินในปัจจุบันไปลงทุนเพื่อที่จะได้เงินเพิ่มขึ้นมาได้ นอกจากนั้นอัตราเงินเฟ้อจะทำให้กำลังซื้อของเราลดลง ซึ่งทำให้เงินในจำนวนเท่าเดิมมีค่าน้อยลง และอีกเหตุผลหนึ่งคือ การคาดว่าจะได้รับเงินในอนาคตนั้นมีความเสี่ยงมากกว่า จะเห็นได้ว่าถ้าเราจะพิจารณาเงินที่มีอยู่ไปลงทุนใดๆ นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเฝ้าระวังให้รอบคอบ เพราะการลงทุนนั้นๆ อาจหมายถึงการเพิ่มค่าของเงินหรือการขาดทุนก็ได้

§๑๐๕๒.๒๒๒๒๒๒ 111

การหาค่าของเงินในอนาคต (Future Value)

มาทำความเข้าใจในเรื่องของ “ค่าของเงินในอนาคต” และ “ดอกเบี้ยทบต้น” ให้ลึกซึ้งขึ้น เพื่อจะได้เห็นภาพชัดเจนว่าเงินของเราจะเพิ่มค่าขึ้นได้อย่างไรในอนาคต

มูลค่าของเงินในอนาคต (Future Value หรือ FV) เกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยทบต้น สมมติว่าคุณ นำเงิน 100 บาทไปฝากธนาคาร ซึ่งได้รับดอกเบี้ย 10 % ต่อปี (หรือ 0.1) ดังนั้นหลังจากสิ้นปีที่ 1 คุณจะมียอดเงินเท่ากับ

$$FV (1) = 100 + (100 \times 0.1) = 110$$

$$\text{หรือ} = 100 (1 + 0.1)$$

ดังนั้น จากเงิน 100 บาท หลังจากสิ้นปีที่ 1 คุณจะได้รับดอกเบี้ย 10 บาท (0.1×100) หลังจากนั้นในสิ้นปีที่สอง เงิน 100 บาทก็ยังคงให้ดอกเบี้ยแก่คุณ 10 บาทเช่นเดิม แต่ขณะเดียวกันคุณยังมีเงินลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 10 บาท (จากดอกเบี้ย) ซึ่งก็ยังคงให้ดอกเบี้ยแก่คุณได้ด้วยเป็นจำนวน 1 บาท 0.1×100

หรือแสดงเป็นสมการได้ดังนี้

$$FV (2) = (100 + 10) + (10 + 1) = 121 \text{ บาท}$$

หรือ

$$FV (2) = 100 \times 1.1 \times 1.1 = 100 \times (1.1)^2 = 121 \text{ บาท}$$

การคิดดอกเบี้ยทบต้นจะคำนวณอย่างไรไปเรื่อยๆ ทุกปีจนกว่าคุณจะหยุดลงทุน โดยทั่วไปนั้นจะใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FV(t) = X \times (1+r)^t$$

อธิบายได้ว่า FV ของเงินจำนวน X บาทลงทุนในวันนี้ หลังจากเวลา t ปีที่อัตราดอกเบี้ย r % ต่อปีนั้น

แผนการสะสมเงินที่ดีเพื่อลงทุนให้ได้ผลตอบแทนอย่างงาม

เพื่อให้เป้าหมายทางการเงินที่วางไว้บรรลุผล ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาคิดคือเรื่องของการสะสมเงินและอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุน โดยเฉพาะเรื่องของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น จะทำให้คุณรู้ว่าต้องสะสมเงินเท่าไรในแต่ละเดือน หรือในแต่ละปี จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ หากผลตอบแทนจากการลงทุนสูง จำนวนเงินต้นที่จะนำไปลงทุนจะน้อยลง วิธีที่ดีที่สุดในการคาดการณ์ผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดก็คือ ดูผลตอบแทนของการลงทุนที่ผ่านมาในระยะเวลา 5-10 ปี และดูที่ค่าเฉลี่ย

มี 2 วิธีที่เราจะนำเงินไปลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนรวมกับเงินต้นในหักอกเงยเป็นจำนวนเงินที่ต้องการ

วิธีแรก (Lump Sum Investment)

ลงทุนด้วยเงินก้อนจำนวนหนึ่ง เงินจำนวนนี้จะหักอกเงยได้ด้วยผลตอบแทนที่ได้รับภายในระยะเวลาที่กำหนด

วิธีที่สอง (Making a Series of Investment Over Time)

กำหนดแผนการสะสมเงินเป็นงวดๆ โดยคำนึงถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ วิธีการคือลงทุนอย่างสม่ำเสมอทุกงวดตามระยะเวลาที่คุณกำหนดไว้ โดยจะเป็นรายปีหรือรายเดือนจนกว่าจะครบกำหนดตามเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้

ตัวอย่างการหาจำนวนเงินทุนเริ่มต้นที่สะสมเพื่อนำไปลงทุน

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ลองศึกษาจากตัวอย่างของทั้งสองวิธีการข้างต้น ตามรายละเอียดต่อไปนี้

เป้าหมายทางการเงิน ต้องการสะสมเงินจำนวน 500,000 บาท เพื่อใช้ในการศึกษาบุตรในมหาวิทยาลัยในระยะเวลา 15 ปีข้างหน้า

1. เป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ 500,000 บาท
2. อัตราดอกเบี้ยที่คาดว่าจะได้จากการลงทุน (โดยประมาณ) 5%

วิธีที่ 1 ใส่เงินเป็นก้อนลงไป (Lump Sum Investment)

3. Future Value Factor (จากตาราง A หน้า 149)

ระยะเวลาในการลงทุน 15 ปี

และผลตอบแทนประมาณ 5%

2.079

4. จำนวนเงินลงทุนที่ต้องการ

$$(1 \div 3) = 500,000 \div 2.079$$

$$= 240,500 \text{ บาท}$$

วิธีที่ 2 ใส่เงินลงทุนไปเป็นงวดๆ (Making a Series of Investment Over Time)

5. จำนวนเงินลงทุนเบื้องต้น 50,000 บาท
6. Future Value Factor (จากตาราง A)
โดยมีระยะเวลาในการลงทุน 15 ปี
และผลตอบแทนประมาณ 5% 2.079
7. จำนวนเงินทั้งหมดที่เกิดจากการลงทุนในเบื้องต้น (ในระยะเวลา 15 ปี)
 $(5 \times 6) = (50,000 \times 2.079)$ 103,950 บาท
8. จำนวนเงินที่ยังต้องการเพิ่มเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย
 $(1 - 7) = (500,000 - 103,950)$ 396,050 บาท
9. Future Value Annuity Factor (จากตาราง B)
ไปอยู่ที่ดอกเบี้ย 5% ระยะเวลา 15 ปี
โดยมีระยะเวลาในการลงทุน 15 ปี
และผลตอบแทนประมาณ 5% 21.578
10. จำนวนเงินที่ต้องใส่ไว้เพื่อการลงทุนในแต่ละปี
 $(8 \div 9) = (396,050 \div 21.578)$ = **18,354 บาท**

หมายเหตุ : ในวิธีที่ 2 ถ้าคุณไม่มีเงินเริ่มต้นในการลงทุนเลย คุณใส่ 0 ในช่องที่ 5 และข้ามช่องที่ 6-7 ไปเลย หลังจากนั้นนำจำนวนเงินจากเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ (จากตัวอย่างคือ 500,000 บาท) มาใส่ในจำนวนเงินที่คุณต้องการให้บรรลุเป้าหมาย (ช่องที่ 8) และทำการคำนวณตามลำดับ

● จากวิธีที่ 1 ใส่เงินเป็นก้อนลงไป (Lump Sum Investment)

เป็นวิธีที่ใช้การทำงานของดอกเบี้ยทบต้นที่อัตราดอกเบี้ย 5% ระยะเวลาในการลงทุน 15 ปี Future Value Factor (จากตาราง A หน้า 149) 2.079 หมายความว่า ถ้าคุณนำเงิน 1 บาทไปลงทุนที่อัตราดอกเบี้ยทบต้น 5% ต่อปี ในระยะเวลา 15 ปีคุณจะได้เงินเป็นจำนวน 2.079 บาท ดังนั้นถ้าคุณต้องการได้เงิน 500,000 บาทตามเป้าหมาย คุณจะต้องใส่เงินลงทุนก้อนเดียวไป 240,500 บาท ($500,000 \div 2.079$) โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยทบต้น 5% ต่อปีเป็นเวลา 15 ปี คุณถึงจะได้เงิน 500,000 บาทตามที่คุณต้องการ

● วิธีที่ 2 ใส่เงินลงทุนไปเป็นงวดๆ (Making a Series of Investment Over Time)

1. คุณเริ่มจากหาค่าของเงินลงทุนเริ่มต้น 50,000 บาท โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยทบต้น 5% ต่อปีเป็นเวลา 15 ปี ซึ่งเงินจำนวนนี้จะออกเลยเป็น 103,950 บาท

2. ดังนั้นคุณยังขาดเงินอยู่เป็นจำนวน 396,050 บาท ($500,000 - 103,950$) จึงจะบรรลุเป้าหมายทางการเงินของคุณ ซึ่งการที่จะได้เงินจำนวนนี้มานั้น คุณจะต้องออมเงินเป็นรายปีไว้ทุกๆปีเป็นระยะเวลา 15 ปี โดยที่มีอัตราดอกเบี้ยคือ 5% ต่อปี

3. คุณใช้ Future Value of Annuity Factor (21.578 จากตาราง B หน้า 151) ในการคำนวณเงินที่จะต้องออมรายปี โดยหมายถึงว่าคุณออมเงินเป็นจำนวน 1 บาทเท่าๆกันทุกปีที่อัตราดอกเบี้ยทบต้น 5% เป็นเวลา 15 ปี เงินของคุณจะเพิ่มค่าเป็น 21.578 บาท ดังนั้นถ้าต้องการเงินจำนวน 396,050 บาท โดยออมเงินจำนวนหนึ่งทุกปีที่อัตราดอกเบี้ยทบต้น 5% เป็นเวลา 15 ปี คุณต้องออมปีละ 18,354 บาท ($396,050 \div 21.578$) เป็นจำนวนเงินเท่าๆกันทุกปี

ทั้งสองวิธีจะช่วยให้คุณรู้จำนวนเงินสะสมเริ่มต้นก่อนจะเริ่มลงทุน ซึ่งจะทำให้คุณมีเป้าหมายชัดเจนขึ้นว่าควรสะสมเงินในแต่ละเดือน หรือแต่ละปีเป็นจำนวนเงินเท่าใด ทำให้เป้าหมายของคุณชัดเจนและเป็นจริงขึ้น

ศึกษาความรู้รอบด้านก่อนเริ่มลงทุน

ทุนที่คุณมีในการเริ่มต้นนั้น นอกจากทุนที่เป็นตัวเงินแล้ว คุณยังต้องมีทุนทางด้าน ข้อมูลความรู้ให้รอบด้าน ก่อนจะตัดสินใจทำการลงทุนใด สิ่งที่สำคัญที่ต้องเรียนรู้คือ การวางแผนในการลงทุนที่เหมาะสมนั้นเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างสภาพคล่อง ความปลอดภัย และผลตอบแทน

สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง การที่คุณมีเงินเตรียมไว้อยู่ในมือเสมอ เมื่อคุณ มีเหตุที่ต้องการใช้เงิน หรือการที่คุณมีทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนมาเป็นเงินได้โดยง่าย เช่น เงินในบัญชีเงินฝากเป็นทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูง แต่ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์นั้นมีสภาพ คล่องต่ำ ถ้าคุณต้องการใช้เงินสดอยู่เสมอ คุณอาจจะต้องหลีกเลี่ยงการลงทุนในสินทรัพย์ ที่มีสภาพคล่องต่ำ

ความปลอดภัย (Safety) ถ้าคุณลงทุนในสิ่งที่มีสภาพคล่องสูงจะทำให้เกิดความ ปลอดภัยและมีความเสี่ยงต่ำ แต่ผลตอบแทนจากการลงทุนที่ได้ก็จะต่ำด้วย เช่น การ ฝากเงินกับธนาคาร การซื้อพันธบัตร ในทางตรงกันข้าม ถ้าคุณลงทุนในสิ่งที่มีความเสี่ยงสูง ยิ่งมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูง เช่น การลงทุนในหุ้น

ผลตอบแทน (Return) คือเงินที่คุณคาดหวังว่าจะได้เป็นจำนวนเท่าไรจากการลงทุน

นอกจากเรื่องสำคัญๆ ทั้งสามเรื่องข้างต้นแล้ว ปัจจัยหลักที่ทำให้คุณตัดสินใจในการ ลงทุนขึ้นอยู่กับเป้าหมายทางการเงิน จำนวนเงินที่จะลงทุน และความเสี่ยงที่คุณจะยอมรับได้ นำปัจจัยหลักๆ ทั้งหมดนี้มาใคร่ครวญให้ละเอียดก่อนตัดสินใจ

เข้าใจความหมายของความเสี่ยง

ความเสี่ยงในการลงทุน คือ การที่ผลตอบแทนจริง (Actual Return) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนนั้นแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ ถ้าแตกต่างกันมาก ความเสี่ยงก็จะสูง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าแตกต่างกันน้อย ความเสี่ยงก็จะต่ำ เมื่อเข้าใจความหมายแล้ว มาดูกันต่อว่า **ความเสี่ยงในการลงทุนเกิดจากอะไร**

ประการแรกเกิดจาก **ความเปลี่ยนแปลงในราคา (Volatility)** หมายถึง การที่ราคาของสินทรัพย์ที่คุณลงทุนไปนั้นเปลี่ยนแปลงได้อย่างง่ายดายจากสูงเป็นต่ำ หรือต่ำเป็นสูง ยิ่งการลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงของราคาอย่างรวดเร็ว คุณก็สามารถจะทำกำไรได้มากขึ้นเท่านั้นจากการที่ราคาของสินทรัพย์ที่คุณลงทุนสูงขึ้น เรียกได้ว่าซื้อถูก แต่ขายแพง ในทางกลับกัน ถ้าสินทรัพย์ราคาตกลงในจำนวนที่เท่ากัน คุณก็จะขาดทุนเป็นจำนวนมากเช่นกัน

การต้องการผลตอบแทนที่สูง (Demanding High Yield) เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสี่ยง เมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่ดีและอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง นักลงทุนจำนวนมากยังมองหาอัตราผลตอบแทนในอัตราที่สูงเท่ากับในช่วงที่สภาวะเศรษฐกิจดี ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นคือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่คุณภาพไม่ดี โดยที่ไม่มีความรู้ในการลงทุนนั้นๆ และไม่รู้จักหลักทรัพย์นี้ดีพอ โดยคาดว่าจะได้รับผลตอบแทนที่สูง เช่น หุ้นของบริษัทที่ใกล้ล้มละลาย

หรือในกรณีที่คุณ **คำนึงถึงความปลอดภัยในการลงทุนมากเกินไป (Playing It Too Safe)** เป็นอีกหนึ่งความเสี่ยงเช่นกัน ยิ่งคุณลงทุนในสิ่งที่มีความเสี่ยงน้อยเพียงใด คุณยังมีโอกาสได้ผลตอบแทนที่น้อยตามไปด้วย ซึ่งมีผลโดยตรงกับเรื่องของอัตราเงินเฟ้อ นั่นคือคุณจะต้องมีความเสี่ยงในการที่อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่คุณมีอยู่นั้นต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นในอนาคต

ประเภทของความเสี่ยง

ความเสี่ยงในการลงทุนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยมหภาค (Macro Factors) หรือปัจจัยภายนอก เป็นความเสี่ยงที่นักลงทุนไม่สามารถหลีกเลี่ยงและไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า เพราะเป็นผลกระทบจากภาวะแวดล้อมภายนอก เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น หรืออัตราดอกเบี้ยที่ผันผวน

2. ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยจุลภาค (Micro Factors / Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ภายในหรือผลกระทบจากตัวธุรกิจนั่นเอง เช่น ความเข้มแข็งทางฐานะการเงินของบริษัท ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ตามกำหนดมีมาก แต่ความเสี่ยงจากปัจจัยจุลภาคนี้ผู้ลงทุนสามารถควบคุมได้ ความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จะมากหรือน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน และปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องต่างๆ ข้างต้น

เลือกลงทุนให้ดีเพื่อควบคุมความเสี่ยง

วิธีที่คุณจะควบคุมความเสี่ยงในการลงทุนที่ดีที่สุดคือ เลือกสรรการลงทุนที่ดีและกระจายความเสี่ยงในการลงทุนของคุณออกไปในตราสารหลายๆประเภท ไม่ลงทุนในสิ่งเดียว เลือกลงทุนในธุรกิจที่มั่นคง มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานดี การทำเช่นนี้ทำให้คุณสามารถที่จะเลือกลงทุนได้หลากหลาย เช่น ลงทุนในหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง แต่ก็มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง ในขณะที่เดียวกันก็ลงทุนในพันธบัตรที่มีความเสี่ยงต่ำด้วย เมื่อคุณกระจายการลงทุนออกไปแล้ว ในกรณีที่การลงทุนอย่างใดอย่างหนึ่งให้ผลตอบแทนลดลง การลงทุนที่เหลือยังมีโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนสูงขึ้น เหมือนกับการที่คุณนำไข่หลายๆฟองมาใส่ในตะกร้าเดียวกัน ถ้าคุณทำตะกร้าใบนี้ตก ไข่ก็จะแตกหมดโดยคุณไม่เหลืออะไรเลย แต่ถ้าคุณแบ่งไข่ไปใส่ไว้ในตะกร้าหลายๆใบ ถึงแม้ตะกร้าใบหนึ่งตกจนไข่แตก คุณก็ยังเหลือตะกร้าใส่ไข่ใบอื่นๆอีก

การกระจายความเสี่ยงยังหมายถึงการที่คุณลองประเมินสินทรัพย์ที่คุณลงทุนไปว่าได้ผลตอบแทนเป็นอย่างไร และจัดสัดส่วนการลงทุนใหม่ด้วย เช่น ถ้าหุ้นที่คุณถืออยู่นั้นราคาขึ้น เป็นผลให้สัดส่วนการถือหุ้นในพอร์ตของคุณมากขึ้น คุณอาจจะต้องลงทุนเพิ่มขึ้นในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนคงที่ เช่น พันธบัตร เพื่อสร้างความสมดุลให้กับพอร์ตการลงทุนของคุณ

จากการศึกษาพบว่า การกระจายความเสี่ยงให้กับแผนการลงทุนโดยการเลือกลงทุนให้หลากหลาย ในระยะยาวนั้นจะทำให้การลงทุนมักไม่ประสบปัญหาในการที่ผลตอบแทนไม่คงที่ อย่างไรก็ตาม การที่คุณจะจัดสัดส่วนของแผนการลงทุนให้เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ อายุ และความเสี่ยงที่ได้รับ ซึ่งต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลตอบแทนจากการลงทุนของคุณนั้นมีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดังนี้

การจัดสรรเงินลงทุน (Asset Allocation) ในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือตราสารการเงินที่ใกล้เคียงเงินสด การจัดสรรเงินลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนในระยะยาว

การคัดเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน (Security Selection) โดยคัดเลือกจากปัจจัยพื้นฐานเพื่อให้ได้หลักทรัพย์ที่มีราคาตลาดในปัจจุบันต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงหรือมูลค่าที่ควรจะเป็นในอนาคต หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า สินทรัพย์นั้นๆ จะทำราคาได้สูงขึ้นในอนาคต

การจับจังหวะของตลาด (Market Timing) หมายถึง การที่นักลงทุนจะจับจังหวะขึ้น - ลงของตลาดหุ้น เพื่อที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ตามจังหวะนั้นได้อย่างถูกต้อง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนให้สูงขึ้น

ตารางแสดงผลตอบแทนโดยเฉลี่ยต่อปีของการลงทุนในหุ้น พันธบัตร และตัวเงินค้ำ
 ในระยะเวลา 5-25 ปีของตลาดในอเมริกา

ระยะเวลาในการลงทุน	หุ้นสามัญ	หุ้นกู้ของบริษัทชั้นดี	หุ้นและหุ้นกู้ (50/50)	ตัวเงินค้ำระยะสั้น	หุ้น หุ้นกู้ และตัวเงินค้ำระยะสั้น (1/3+1/3+1/3)
5 ปี : 1995-99	26.40 %	8.80 %	17.60 %	4.90 %	13.40 %
10 ปี : 1990-99	18.1 %	8.7 %	13.4 %	4.8 %	10.5 %
15 ปี : 1985-99	19.1 %	10.6 %	14.8 %	5.5 %	11.7 %
20 ปี : 1980-99	17.6 %	10.7 %	14.1 %	6.8 %	11.7 %
25 ปี : 1975-99	16.3 %	9.8 %	13.1 %	6.8 %	11.0 %

ที่มา : Personal Financial Planning, Mike Reynolds 2002

วิธีที่ดีวิธีหนึ่งในการที่จะคาดการณ์ผลตอบแทนคือ การที่เราดูผลตอบแทนโดยเฉลี่ยของตลาดที่ผ่านมาในระยะเวลา 5-10 ปี ถ้าคุณลงทุนแบบที่ค่อนข้างอนุรักษ์นิยม คือชอบเสี่ยงน้อยๆ คุณก็อาจจะคาดการณ์ผลตอบแทนในการลงทุนของคุณ โดยนำเอาผลตอบแทนโดยเฉลี่ยของตลาดที่ผ่านมาในระยะเวลา 5-10 ปีลบออกไปสัก 2% หรือถ้าดูจากตารางข้างบนที่เป็นตัวอย่างผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดอเมริกาแล้ว จะเห็นว่าผลตอบแทนในระยะยาว (15 ปี) ของการลงทุนในหุ้นนั้นสูงถึง 19.1% ถ้าเราเลือกประมาณการณแบบอนุรักษ์นิยมทำได้โดยลบออกไปสัก 5-6%

และถ้าคุณลงทุนในช่วงระยะเวลายาว ในทุกๆ ระยะเวลาลงทุนนั้น (ตั้งแต่ 5 ปีไปจนถึง 25 ปี) ไม่ว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใด จะให้ผลตอบแทนตั้งแต่ประมาณ 10% - 12% (ยกเว้นลงทุนในตัวเงินค้ำอย่างเดียวที่ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยน้อยกว่า 10%)

และถ้าแบ่งสัดส่วนการลงทุนเท่าๆ กันใน 3 หลักทรัพย์ จะเห็นว่าจะได้ผลตอบแทนเฉลี่ยในแต่ละช่วงเวลาค่อนข้างคงที่

อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีที่ผ่านมาไม่ได้รับประกันผลตอบแทนที่เราจะได้รับในอนาคตว่าจะได้เท่ากับที่เคย แต่เราสามารถใช้เป็นข้อมูลในการคาดการณ์ผลตอบแทนในการลงทุนของเราได้

ความเสี่ยงกับผลตอบแทน

ความเสี่ยงกับผลตอบแทนนั้นมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ การลงทุนใดที่ให้ผลตอบแทนสูงมักจะมีระดับความเสี่ยงที่สูง (High Risk - High Return) การลงทุนใดที่ให้ผลตอบแทนต่ำกว่ามักจะมีระดับความเสี่ยงที่ต่ำกว่า (Low Risk - Low Return)

แต่สิ่งที่ต้องตระหนักอีกอย่างก็คือ ถึงแม้ว่าการลงทุนใดที่ให้ผลตอบแทนสูงมักจะมีระดับความเสี่ยงที่สูง แต่ไม่จำเป็นว่าการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงจะให้ผลตอบแทนที่สูงเสมอไป ดังนั้นก่อนจะลงทุนใดๆ คุณต้องพิจารณาให้ดีและมีความรอบคอบในการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

ศึกษาการจัดสรรเงินลงทุนด้วยพีระมิดการลงทุน

หลักการทั่วไปของการจัดสรรเงินลงทุน คือ คุณควรจะกระจายเงินลงทุนเป็นรูปพีระมิด โดยจัดสรรเงินลงทุนส่วนใหญ่ในช่วงฐานกว้างของพีระมิดไปในการลงทุนเกี่ยวกับตราสารที่มีความเสี่ยงต่ำ สามารถทำนายผลตอบแทนได้ และจัดสรรเงินลงทุนส่วนน้อย (ฐานแคบ) ในตราสารที่มีความเสี่ยงสูง (กลุ่มสินทรัพย์ที่อยู่ข้างบน)

รูปพีระมิดการลงทุน

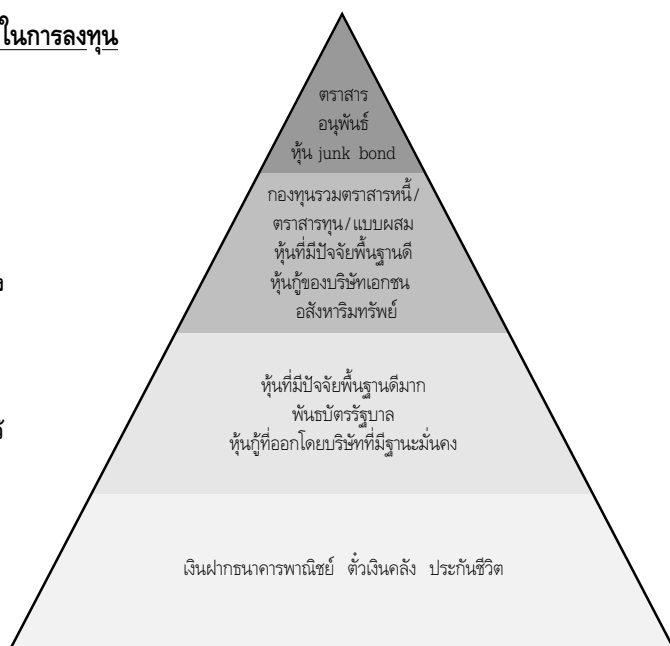
ระดับความเสี่ยงในการลงทุน

ความเสี่ยงสูง

ความเสี่ยงปานกลาง

ความเสี่ยงที่จำกัดไว้

ความเสี่ยงต่ำ

- **ความเสี่ยงสูง (High Risk)** ตราสารอนุพันธ์ หุ้น หรือ junk bond (พันธบัตร
ที่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูง แต่มีความเสี่ยงสูง
เนื่องจากออกโดยบริษัทขนาดเล็กที่มีผลการ
ดำเนินงานไม่ค่อยดีนัก)
- **ความเสี่ยงปานกลาง (Moderate Risk)** กองทุนรวมตราสารหนี้/ตราสารทุน/แบบผสม
หุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี หุ้นกู้ของบริษัทเอกชน
อสังหาริมทรัพย์
- **ความเสี่ยงที่จำกัดไว้ (Limited Risk)** หุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดีมาก พันธบัตรรัฐบาล
หุ้นกู้ที่ออกโดยบริษัทที่มีฐานะมั่นคง
- **ความเสี่ยงต่ำ (Low Risk)** เงินฝากธนาคารพาณิชย์ ตั๋วเงินคลัง ประกันชีวิต

จากพีระมิดการลงทุนนี้ พอจะทำให้เห็นถึงการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ และ
ความเสี่ยงที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังมีผู้เชี่ยวชาญแนะนำหลักการในการคิดว่า ก่อนอื่นคุณ
ควรจะมีเงินเก็บจำนวนที่มากพอเพียงสำหรับค่าใช้จ่ายฉุกเฉินเป็นจำนวนประมาณ 6 เท่าของ
เงินเดือนคุณ หลังจากนั้นจึงกระจายการลงทุนไปยังสิ่งที่มีความเสี่ยงสูงขึ้นในสัดส่วนที่น้อยลง
ตามระดับความเสี่ยงที่เพิ่มสูงขึ้น

รู้จักเครื่องมือในการลงทุน

เมื่อคุณเข้าใจในแนวความคิดของการลงทุนแล้ว ลำดับต่อไปคือการทำความรู้จักกับเครื่องมือในการลงทุนต่างๆ เพื่อให้จะได้ผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้

เริ่มจากสิ่งที่คุณรู้จักดีที่สุด คือ เงินฝากธนาคาร ซึ่งการฝากเงินนั้นมีอยู่หลายแบบ

● การฝากออมทรัพย์

รูปแบบการฝากเงินลักษณะนี้คงเป็นที่คุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว และเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด การฝากออมทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยของการฝากเงินแบบนี้จะค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ต่ำมาก ดังนั้นการฝากเงินแบบออมทรัพย์จะเหมาะสำหรับการใช้จ่ายเงินในแต่ละเดือนของคุณมากกว่าจะเป็นการลงทุน

● การฝากแบบประจำ

การฝากประจำแตกต่างจากการฝากออมทรัพย์คือ เมื่อฝากเงินไปแล้วคุณจะต้องฝากจนกว่าจะครบรอบระยะเวลาที่ธนาคารกำหนดถึงจะได้รับดอกเบี้ย ซึ่งอัตราดอกเบี้ยนั้นจะสูงกว่าการฝากออมทรัพย์ เหมือนกับการที่คุณนำเงินก้อนหนึ่งที่ยังไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้ภายใน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปีขึ้นไปมาฝากไว้กับธนาคาร แต่ถ้าคุณมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินจริงๆ แล้วต้องเบิกเงินก่อนกำหนด ธนาคารจะไม่คิดดอกเบี้ยให้คุณ

● การฝากออมทรัพย์พิเศษ

การฝากเงินแบบนี้จะมีเงื่อนไขพิเศษเพิ่มมาจากการฝากออมทรัพย์แบบทั่วไป ซึ่งเงื่อนไขนั้นจะแตกต่างกันไปแล้วแต่รูปแบบ ซึ่งแต่ละธนาคารจะเป็นผู้กำหนด และใช้ชื่อต่างๆ กันไป เช่น บัญชีเงินฝากทวีทรัพย์ บัญชีเงินฝากเพื่อการศึกษา ซึ่งการฝากแบบนี้เป็นการผสมกันระหว่างการฝากออมทรัพย์และฝากประจำ ผู้ฝากต้องนำเงินไปฝากในจำนวนเท่าๆ กันทุกเดือนจนครบกำหนด อาจจะเป็น 2 ปี 3 ปี หรือ 5 ปี และระหว่างที่ฝากจะไม่มีการเบิกเงินออกมาจะถอนเงินออกมาได้พร้อมกับดอกเบี้ยเฉพาะเมื่อฝากเงินได้ครบตามกำหนดเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการฝากบางแบบที่ละเว้นภาษีของดอกเบี้ยให้คุณด้วย

